

на мои-те непріятели. Ахъ , красная царице, отвѣща Ярославъ, кой може да ты забораваши като ты види единъ путь? заклинамъ ти ся да ни возлюбимъ никогда друга освѣнь тебе , и отъ того часа избирамъ ты моя царица. И азъ ты восприемамъ като мой царь, рече Истинослова но не ми е опрощено да ты земимъ за мужъ а-біе , понеже треба перво да ты покажимъ другого царя, кой е въ палата та ми, и желающъ тако моего брака. Ако бы было на моя-та власть , щѣхъ да ты предпочитемъ, но това отъ мене не зависи. Треба да ми оставите юще три години , и кой-то отъ двама ви въ това разстояніе ще ми сохрани по вече вѣрность, той ще ся предпочите. Оскорбися превосходно Ярославъ за тія слова , но по вече когда виде Царевича , за коя му проговори Истинослова ; понеже бѣ толко красенъ , и драгъ , що-то ся убои негли она го предпочете. Называшеся Династь (мучитель) и имаше подъ владеніе-то велико Царство. Вечеряха убо оба сосъ Истинослова , и въ послѣдній день сосъ голема жалость си отидоха : Она рече какъ ѣги учекува слѣдъ три години и тако излѣзоха ведно изъ палата-та. Като тія двама-